

Переклад затверджений

Заступник генерального директора Урядового офісу  
координації європейської та  
євроатлантичної інтеграції  
Секретаріату Кабінету Міністрів України  
(найменування посади)

  
\_\_\_\_\_  
(підпис)

О.В. Генчев  
(ініціали та прізвище)

01 липня 2021 р.

2006I.0021 UA 07.08.2009 001.001

Цей документ слугує суто засобом документування, і установи не несуть жодної  
відповідальності за його зміст

► В ДИРЕКТИВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ 2006/21/ЄС

від 15 березня 2006 року

про управління відходами видобувної промисловості та про внесення змін до Директиви  
2004/35/ЄС

(ОВ L 102, 11.04.2006, с. 15)

Зі змінами, внесеними:

Офіційний вісник

№ сторінка дата

► МІ

ДИРЕКТИВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) № 596/2009 від  
18 червня 2009 року

L 188 14 18.07.2009

▼ В

ДИРЕКТИВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ 2006/21/ЄС

від 15 березня 2006 року

про управління відходами видобувної промисловості та про внесення змін до Директиви  
2004/35/ЄС

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ І РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Беручи до уваги Договір про заснування Європейського Співтовариства, зокрема його  
статтю 175(1),

Беручи до уваги пропозицію Комісії,

Цей документ слугує суто засобом документування, і установи не несуть жодної відповідальності за його зміст

**► В ДИРЕКТИВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ 2006/21/ЄС**

від 15 березня 2006 року

про управління відходами видобувної промисловості та про внесення змін до Директиви 2004/35/ЄС

(ОВ L 102, 11.04.2006, с. 15)

Зі змінами, внесеними:

		Офіційний вісник		
	№	сторінка	дата	
<b>► МІ</b>	<b>РЕГЛАМЕНТОМ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) № 596/2009 від 18 червня 2009 року</b>	L 188	14	18.07.2009

**▼ В**

**ДИРЕКТИВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ 2006/21/ЄС**

від 15 березня 2006 року

про управління відходами видобувної промисловості та про внесення змін до Директиви 2004/35/ЄС

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ І РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Беручи до уваги Договір про заснування Європейського Співтовариства, зокрема його статтю 175(1),

Беручи до уваги пропозицію Комісії,

Беручи до уваги висновок Європейського економічно-соціального комітету ( <sup>1</sup> ),

Беручи до уваги висновок Комітету регіонів ( <sup>2</sup> ),

Діючи згідно з процедурою, встановленою у статті 251 Договору ( <sup>3</sup> ), на основі спільного тексту, затвердженого Погоджувальним комітетом 8 грудня 2005 року,

Оскільки:

- (1) У Повідомленні Комісії під назвою «Безпечне проведення гірничих робіт: подальші дії у відповідь на нещодавні аварії на гірничих підприємствах» ініціативу з урегулювання управління відходами видобувної промисловості визначено як одну з пріоритетних дій. Ця дія призначена доповнити ініціативи, передбачені Директивою Європейського Парламенту і Ради 2003/105/ЄС від 16 грудня 2003 року про внесення змін до Директиви Ради 96/82/ЄС про контроль ризиків значних аварій, пов'язаних із використанням небезпечних речовин ( <sup>4</sup> ), а також розробити документ щодо найкращих доступних технік, що охоплює управління пустими породами та хвостами від гірничої діяльності, відповідно до Директиви Ради 96/61/ЄС від 24 вересня 1996 року про комплексне запобігання забрудненню та контроль над ним ( <sup>5</sup> ).
- (2) У своїй Резолюції ( <sup>6</sup> ) від 5 липня 2001 року стосовно згаданого Повідомлення Європейський Парламент рішуче підтримав необхідність розробки директиви про відходи видобувної промисловості.

- (3) Рішення Європейського Парламенту і Ради № 1600/2002/ЄС від 22 липня 2002 року про встановлення Шостої програми дій Співтовариства з охорони довкілля ( <sup>7</sup> ) стосовно відходів, які все ще утворюються, ставить мету таке: зменшення рівня їх небезпечності та забезпечення того, щоб вони становили найменший можливий ризик; надання переваги відновленню і особливо рециклінгу; оптимізація кількості відходів до видалення та гарантування їх безпечного видалення; оброблення відходів, призначених для видалення, якомога ближче до місця їх утворення і таким чином, щоб це не призводило до зниження результативності операцій з оброблення відходів. Рішення № 1600/2002/ЄС також передбачає як пріоритетну дію, що стосується аварій та катастроф, розроблення заходів щодо запобігання значним аваріям, з особливою увагою до тих, що настають внаслідок гірничої діяльності, та розроблення заходів щодо відходів гірництва. Рішення № 1600/2002/ЄС також визначає як пріоритетну дію сприяння збалансованому управлінню видобувною промисловістю з метою зменшення її впливу на довкілля.
- (4) Відповідно до цілей політики Співтовариства щодо довкілля, необхідно встановити мінімальні вимоги з метою запобігання або зменшення, наскільки це можливо, будь-якого негативного впливу на довкілля або здоров'я людей, спричиненого внаслідок управління відходами видобувної промисловості, таких як хвости (тобто, тверді фази відходів або шлами, що залишаються після оброблення мінералів декількома методами), пусті та розкривні породи (тобто, матеріал, який відкидається під час розвідувальних і видобувних робіт, щоб мати доступ до рудних чи мінеральних покладів, у тому числі на передвиробничій стадії розробки), та верхній шар ґрунту (тобто, верхній шар землі) за умови, що вони становлять відходи, як визначено в Директиві Ради 75/442/ЄЕС від 15 липня 1975 року про відходи ( <sup>8</sup> ).
- (5) Відповідно до параграфу 24 Йоганнесбурзького плану дій, ухваленого в рамках Всесвітнього саміту Організації Об'єднаних Націй зі сталого розвитку 2002 року, необхідно охороняти природну ресурсну базу економічного та соціального розвитку і обернути поточну тенденцію деградації природних ресурсів шляхом управління природною ресурсною базою у збалансований та інтегрований спосіб.
- (6) Відповідно, ця Директива повинна охоплювати управління відходами галузей наземного видобування , тобто відходами, що утворюються в результаті розвідування, видобування (включаючи передвиробничу стадію розробки), оброблення і зберігання мінеральних ресурсів та розробки кар'єрів. Однак, таке управління повинно відображати принципи і пріоритети, визначені у Директиві 75/442/ЄЕС, яка, згідно з її статтею 2(1)(b)(ii), продовжує застосовуватися до будь-яких аспектів управління відходами видобувної промисловості, не охоплених цією Директивою.
- (7) Щоб уникнути дублювання та непропорційних адміністративних вимог, сфера застосування цієї Директиви повинна бути обмежена тими конкретними операціями, які вважаються пріоритетними для досягнення її цілей.
- (8) Відповідно, положення цієї Директиви не повинні застосовуватися до тих потоків відходів, які, хоча й утворюються внаслідок операцій з видобування або оброблення мінералів, але не пов'язані безпосередньо з процесом видобування або оброблення, наприклад відходи харчових продуктів, відпрацьовані оливи, зняті з експлуатації транспортні засоби, відпрацьовані батареї та акумулятори. Управління такими відходами повинно регулюватися положеннями Директиви 75/442/ЄЕС або Директиви Ради 1999/31/ЄС від 26 квітня 1999 року про захоронення відходів ( <sup>9</sup> ) або будь-яким іншим відповідним законодавством Співтовариства, як і у випадку відходів, що утворюються на ділянці розвідування, видобування або оброблення і транспортуються до місця, яке не об'єктом розміщення відходів згідно з цією Директивою.
- (9) Ця Директива також повинна не поширюватися на відходи, що утворюються в результаті розвідування, видобування і оброблення мінеральних ресурсів на шельфі, або нагнітання води та повторне нагнітання відкачаних підземних вод, тоді як інертні відходи, відходи розвідувальних робіт, що не є небезпечними, незабруднений ґрунт та відходи видобування, оброблення і зберігання торфу мають охоплюватися лише обмеженою низкою вимог з огляду на їх менші

екологічні ризики. Стосовно відходів, що не є небезпечними, неінертних відходів держави-члени можуть зменшити або відмінити деякі вимоги. Однак, ці винятки не повинні застосовуватися до об'єктів розміщення відходів категорії А.

- (10) Крім того, охоплюючи управління відходами видобувної промисловості, що можуть бути радіоактивними, ця Директива не повинна охоплювати такі аспекти, які є специфічними для радіоактивності, що регулюються згідно з Договором про заснування Європейського співтовариства з атомної енергії (Євратом).
- (11) Щоб залишатися вірними принципам і пріоритетам, визначеним у Директиві 75/442/ЄЕС, зокрема в її статтях 3 і 4, держави-члени повинні забезпечити, щоб оператори, задіяні у видобувній промисловості, вживали всіх необхідних заходів для запобігання або зменшення, наскільки це можливо, будь-якого негативного впливу, фактичного чи потенційного, на довкілля або на здоров'я людей, спричиненого внаслідок управління відходами видобувної промисловості.
- (12) Ці заходи повинні базуватися, *між іншим*, на концепції найкращих доступних технік, як визначено у Директиві 96/61/ЄС, і, коли такі техніки застосовують, саме держави-члени визначають, яким чином технічні характеристики об'єкта розміщення відходів, його географічне розташування та місцеві екологічні умови можуть бути взяті до уваги.
- (13) Держави-члени повинні забезпечити, щоб оператори видобувної промисловості склали плани управління відходами для запобігання або мінімізації, оброблення, відновлення та видалення відходів видобування. Такі плани повинні бути розроблені таким чином, щоб забезпечити належне планування варіантів управління відходами з метою мінімізації утворення відходів та їх шкідливості, а також заохочувати відновлення відходів. Крім того, відходи видобувної промисловості слід характеризувати з огляду на їх склад, щоб забезпечити, наскільки це можливо, що такі відходи будуть реагувати тільки у передбачуваний спосіб.
- (14) Щоб мінімізувати ризик аварій та гарантувати високий рівень охорони довкілля та здоров'я людей, держави-члени повинні гарантувати, що кожен оператор об'єкта розміщення відходів категорії А ухвалює і застосовує політику запобігання значним аваріям стосовно відходів. Що стосується превентивних заходів, вони повинні охоплювати систему управління безпекою, плани дій в аварійних ситуаціях, що будуть застосовані у випадку аварій, та поширення інформації стосовно безпеки серед людей, які можуть постраждати внаслідок значної аварії. У випадку аварії, від операторів слід вимагати надання компетентним органам усєї відповідної інформації, необхідної для зменшення фактичної чи потенційної екологічної шкоди. Ці особливі вимоги не слід застосовувати до тих об'єктів розміщення відходів видобувної промисловості, які підпадають під дію Директиви 96/82/ЄС.
- (15) Об'єкт розміщення відходів не повинен бути віднесений до категорії А виключно тільки на підставі ризиків для безпеки та охорони здоров'я працівників видобувної промисловості, охоплених іншим законодавством Співтовариства, зокрема директивами 92/91/ЄЕС ( <sup>10</sup> ) та 92/104/ЄЕС ( <sup>11</sup> ).
- (16) Через особливий характер управління відходами видобувної промисловості, необхідно запровадити спеціальні процедури для заявок та дозволів, які стосуються об'єктів розміщення відходів, що приймають такі відходи. Крім того, держави-члени повинні вживати необхідних заходів, щоб забезпечити, що компетентні органи періодично переглядають та, за необхідності, оновлюють умови дозволу.
- (17) Від держав-членів необхідно вимагати, щоб, відповідно до Конвенції ЄЕК ООН про доступ до інформації, участь громадськості в процесі вироблення й ухвалення рішень та доступ до правосуддя з питань, що стосуються довкілля від 25 червня 1998 року (Орхуська Конвенція), громадськість інформували про заявки на дозвіл управління відходами, а із заінтересованою громадськістю проводили консультації перед наданням дозволу на управління відходами.
- (18) Необхідно чітко зазначити вимоги, яким повинні відповідати об'єкти розміщення відходів, що

обслуговують видобувну промисловість, стосовно місця розташування, управління, контролю, закриття та превентивних і захисних заходів, яких слід вживати проти будь-якої загрози докільню в короткостроковій та довгостроковій перспективах, і особливо проти забруднення підземних вод через просочення фільтрату в ґрунт.

- (19) Необхідно дати чітке означення об'єктів відходів категорії А для відходів видобувної промисловості, з урахування ймовірних наслідків будь-якого забруднення, спричиненого експлуатацією такого об'єкта або аварією, в результаті чого відходи виділяються з такого об'єкта.
- (20) Відходи, використовувані для заповнення гірничих виробок у цілях їх рекультивациі або будівництва, пов'язаного з процесом видобування мінералів, такі як будівництво або технічне обслуговування у межах гірничих виробок засобів доступу машин, транспортних пандусів, перегородок, захисних барикад чи берм, також повинні підпадати під певні вимоги, з метою захисту поверхневих та/або підземних вод, забезпечити стабільність таких відходів та належний моніторинг після припинення такої діяльності. Відповідно, такі відходи не повинні підпадати під вимоги цієї Директиви, які стосуються виключно «об'єктів розміщення відходів», за винятком вимог, згаданих у спеціальному положенні щодо гірничих виробок.
- (21) Щоб забезпечити правильне будівництво і технічне обслуговування об'єктів розміщення відходів для відходів видобувної промисловості, держави-члени повинні вживати відповідних заходів, щоб забезпечити, що проектування, розташування та управління такими об'єктами здійснюють технічно компетентні особи. Необхідно забезпечити, щоб навчання і знання, отримані операторами та персоналом, давали їм необхідні уміння і навички. Крім того, компетентні органи повинні пересвідчитися, що оператори забезпечують відповідні заходи стосовно будівництва і технічного обслуговування нового об'єкта розміщення відходів або будь-якого розширення чи модифікації наявного об'єкта розміщення відходів, у тому числі під час періоду після закриття.
- (22) Необхідно встановити процедури моніторингу під час експлуатації та після закриття об'єктів розміщення відходів. Період після закриття для моніторингу та контролю об'єктів розміщення відходів категорії А повинен бути встановлений пропорційно ризику, що становить кожен окремий об'єкт розміщення відходів, у спосіб, подібний до того, що вимагається Директивою 1999/31/ЄС.
- (23) Необхідно визначити, коли і в який спосіб об'єкт розміщення відходів, що обслуговує видобувну промисловість, повинен бути закритий та встановити обов'язки і відповідальності оператора під час періоду після закриття.
- (24) Держави-члени повинні вимагати від операторів видобувної промисловості застосовувати моніторинг та управлінський контроль, щоб запобігати забрудненню води і ґрунту та ідентифікувати будь-який негативний вплив, який їх об'єкти розміщення відходів можуть чинити на довкілля або на здоров'я людей. Крім того, щоб мінімізувати забруднення води, скидання відходів у будь-який приймальний водний об'єкт повинно відповідати вимогам Директиви Європейського Парламенту і Ради 2000/60/ЄС від 23 жовтня 2000 року про встановлення рамок заходів Співтовариства в галузі водної політики ( <sup>12</sup> ). Крім того, концентрації у хвостосховищах ціаніду або сполук ціаніду від деяких галузей видобувної промисловості слід, з огляду на їх шкідливий і токсичний вплив, знизити до мінімально можливих рівнів, використовуючи найкращі доступні техніки. Максимальні пороги концентрації повинні бути встановлені відповідно та, у будь-якому випадку, згідно зі спеціальними вимогами цієї Директиви, щоб запобігти такому впливу.
- (25) Від оператора об'єкта розміщення відходів, що обслуговує видобувну промисловість, слід вимагати надання фінансової гарантії або її еквівалента відповідно до процедур, які визначаються державами-членами, з метою забезпечити, що всі обов'язки, передбачені дозволом, будуть виконані, включаючи ті, що пов'язані з закриттям та доглядом після закриття об'єкта розміщення відходів. Фінансова гарантія повинна бути достатньою для покриття витрат на рекультивацию відповідно кваліфікованою та незалежною третьою стороною землі, порушеної об'єктом розміщення відходів, що включає і сам об'єкт, як передбачено у плані управління відходами,

складеному згідно зі статтею 5, та у дозволі, що вимагається згідно зі статтею 7. Також необхідно, щоб така гарантія була надана до початку операцій з розміщення відходів на об'єкті та періодично коригувалась. Крім того, відповідно до принципу «забруднювач платить» та Директиви Європейського Парламенту і Ради 2004/35/ЄС від 21 квітня 2004 року про екологічну відповідальність стосовно попередження та усунення шкоди довкіллю (<sup>13</sup>), важливо уточнити, що оператор об'єкта розміщення відходів, що обслуговує видобувну промисловість, несе належну відповідальність за екологічну шкоду, заподіяну його діяльністю, або безпосередню загрозу такої шкоди.

- (26) У випадку експлуатації об'єктів розміщення відходів, що обслуговують видобувну промисловість, які ймовірно чинитимуть істотний негативний транскордонний вплив на довкілля та відповідно становитимуть будь-який ризик для здоров'я людей на території іншої держави-члена, повинна бути запроваджена спільна процедура, щоб полегшити консультації між сусідніми країнами. Це слід зробити з метою забезпечення адекватного обміну інформацією між органами влади та належного інформування громадськості про всі такі об'єкти розміщення відходів, які можуть мати істотний негативний вплив для довкілля іншої держави-члена.
- (27) Державам-членам необхідно забезпечити, щоб компетентні органи організували дієву систему інспекційних перевірок або еквівалентні заходи контролю стосовно об'єктів розміщення відходів, що обслуговують видобувну промисловість. Без обмеження обов'язків оператора, передбачених дозволом, перед початком операцій з розміщення повинна бути проведена інспекційна перевірка дотримання умов дозволу. Крім того, держави-члени повинні забезпечити, щоб оператори та їх наступники вели актуальну документацію, що стосується таких об'єктів розміщення відходів, і щоб оператори передавали своїм наступникам інформацію про стан об'єкта розміщення відходів та його функціонування.
- (28) Держави-члени повинні надсилати регулярні звіти Комісії про імплементацію цієї Директиви, включаючи інформацію про аварії або потенційні аварійні ситуації. На основі таких звітів Комісія повинна звітувати Європейському Парламенту та Раді.
- (29) Держави-члени повинні встановити правила щодо санкцій за порушення цієї Директиви та забезпечити їх виконання. Такі санкції повинні бути дієвими, пропорційними і стримувальними.
- (30) Державам-членам необхідно забезпечити, що інвентаризацію закритих, у тому числі залишених, об'єктів розміщення відходів, розташованих на їхній території, складений з метою ідентифікувати ті, які спричиняють серйозний негативний вплив на довкілля або можуть стати у середньостроковій чи короткостроковій перспективі серйозною загрозою для здоров'я людей або довкілля. Ця інвентаризація повинна стати основою для відповідної програми заходів.
- (31) Комісія повинна забезпечити відповідний обмін науково-технічною інформацією про те, як проводити інвентаризацію закритих об'єктів розміщення відходів на рівні держав-членів та про розробку методологій, щоб надати допомогу державам-членам у дотриманні вимог цієї Директиви під час рекультивзації закритих об'єктів розміщення відходів. Крім того, слід забезпечити обмін інформацією у межах держав-членів та між ними щодо найкращих доступних технік.
- (32) З метою послідовного застосування статті 6 Договору, вимоги щодо охорони довкілля повинні бути інтегровані в імплементацію політик і дій Співтовариства з метою сприяння сталому розвитку.
- (33) Ця Директива може бути корисним інструментом, який необхідно враховувати під час верифікації, що проекти, які отримують фінансування Співтовариства в контексті допомоги розвитку, включають необхідні заходи щодо запобігання або зменшення, наскільки це можливо, негативного впливу на довкілля. Такий підхід відповідає статті 6 Договору, зокрема стосовно інтегрування вимог щодо охорони довкілля в політику Співтовариства у сфері співпраці задля розвитку.
- (34) Мета цієї Директиви, а саме — покращення управління відходами видобувної промисловості, не може бути достатньою мірою досягнута державами-членами, які діють самостійно, оскільки

неналежне управління такими відходами може спричинити забруднення транскордонного характеру. Відповідно до принципу «забруднювач платить» необхідно, *між іншим*, враховувати будь-яку шкоду довкіллю, спричинену відходами видобувної промисловості, та різне застосування цього принципу на національному рівні, що може призвести до значних диспропорцій у фінансовому навантаженні на суб'єктів господарювання. Крім того, наявність різних національних політик щодо управління відходами видобувної промисловості перешкоджає меті забезпечення мінімального рівня безпечного та відповідального управління такими відходами та максимізації їх відновлення на всій території Співтовариства. Отже, оскільки з огляду на масштаб і наслідки цієї Директиви, її мета може бути краще досягнута на рівні Співтовариства, Співтовариство може ухвалювати інструменти відповідно до принципу субсидіарності, як визначено у статті 5 Договору. Відповідно до принципу пропорційності, як встановлено у зазначеній статті, ця Директива не виходить за межі необхідного для досягнення цієї мети.

- (35) Інструменти, необхідні для імплементації цієї Директиви, повинні бути ухвалені відповідно до Рішення Ради 1999/468/ЄС від 28 червня 1999 року про встановлення процедур для здійснення виконавчих повноважень, наданих Комісії ( <sup>14</sup> ).
- (36) Експлуатація об'єктів розміщення відходів, наявних на момент транспонування цієї Директиви, повинна бути регламентована з метою вжиття необхідних заходів, протягом визначеного періоду часу, для їх адаптації до вимог цієї Директиви.
- (37) Згідно з параграфом 34 Міжінституційної угоди про краще законотворення ( <sup>15</sup> ), держав-членів заохочують розробляти, як для себе, так і в інтересах Співтовариства, свої власні таблиці, які будуть, наскільки це можливо, відображати кореляцію між цією Директивою та інструментами транспозиції та оприлюднювати їх,

УХВАЛИЛИ ЦЮ ДИРЕКТИВУ:

### *Стаття 1*

Предмет

Ця Директива передбачає заходи, процедури та настанови для попередження або зменшення, наскільки це можливо, будь-якого негативного впливу на довкілля, зокрема воду, повітря, ґрунт, фауну і флору та ландшафт, а також будь-яких пов'язаних з цим ризиків для здоров'я людей, що виникли в результаті управління відходами видобувної промисловості.

### *Стаття 2*

Сфера застосування

- З урахуванням параграфів 2 і 3, ця Директива охоплює управління відходами, що утворюються в результаті розвідування, видобування, оброблення і зберігання мінеральних ресурсів та розроблення кар'єрів, далі — «відходи видобування».
- Зі сфери застосування цієї Директиви виключаються:
  - відходи, які утворюються внаслідок розвідування, видобування і оброблення мінеральних ресурсів та розроблення кар'єрів, але які не є безпосередньо результатом таких робіт;
  - відходи, що утворюються в результаті розвідування, видобування і оброблення мінеральних ресурсів на шельфі;
  - нагнітання води та повторне нагнітання відкачаних підземних вод, як визначено в першому та другому абзацах статті 11(3)(j) Директиви 2000/60/ЄС, у межах, дозволених тією статтею.
- Інертні відходи і незабруднений ґрунт, що утворюються в результаті розвідування, видобування, оброблення і зберігання мінеральних ресурсів та розроблення кар'єрів, а також відходи видобування,

оброблення і зберігання торфу не підпадають під положення статей 7, 8, 11(1) і (3), 12, 13(6), 14 і 16, якщо вони не розміщені в об'єкті розміщення відходів категорії А.

Компетентний орган може зменшити або скасувати вимоги щодо розміщення відходів, що не є небезпечними, утворених в результаті розвідування мінеральних ресурсів, за винятком нафти та евапоритів, інших ніж гіпс та ангідрит, а також щодо розміщення незабрудненого ґрунту та відходів видобування, оброблення та зберігання торфу, якщо він переконався, що вимоги статті 4 дотримані.

Держави-члени можуть зменшити або скасувати вимоги статей 11(3), 12(5) і (6), 13(6), 14 та 16 стосовно неінертних відходів, що не є небезпечними, якщо вони не розміщені в об'єкті розміщення відходів категорії А.

4. Без порушення іншого законодавства Співтовариства, відходи, що підпадають під сферу застосування цієї Директиви, не підпадають під дію Директиви 1999/31/ЄС.

### *Стаття 3*

Терміни та означення

Для цілей цієї Директиви:

- (1) «відходи» означає відходи згідно з означенням у статті 1(а) Директиви 75/442/ЄЕС;
- (2) «небезпечні відходи» означає небезпечні відходи згідно з означенням у статті 1(4) Директиви Ради 91/689/ЄЕС від 12 грудня 1991 року про небезпечні відходи ( <sup>16</sup> );
- (3) «інертні відходи» означає відходи, що не зазнають жодних істотних фізичних, хімічних чи біологічних трансформацій. Інертні відходи не розчиняються, не горять та не вступають в інші фізичні чи хімічні реакції, біологічно не розкладаються або не здійснюють негативного впливу на інші речовини, з якими вони контактують, у спосіб, що може призвести до забруднення довкілля чи нанесення шкоди здоров'ю людей. Загальне вилуговування та вміст забруднювальних речовин у відходах та екотоксичність фільтрату повинні бути незначними, і зокрема не становити загрози для якості поверхневих та/або підземних вод;
- (4) «незабруднений ґрунт» означає ґрунт, який знятий з верхнього шару ґрунтового покриву під час видобувних робіт і який не вважається забрудненим відповідно до національного права держави-члена, де розташована ділянка, або відповідно до права Співтовариства;
- (5) «мінеральні ресурси» або «мінерали» означає природні поклади в земній корі органічних або неорганічних речовин, таких як паливно-енергетичні ресурси, металічні руди, промислові мінерали та будівельні мінерали, за винятком води;
- (6) «видобувна промисловість» означає всі установи та підприємства, задіяні у наземному або підземному видобуванні мінеральних ресурсів у комерційних цілях, включаючи видобування шляхом буріння свердловин або оброблення видобутого матеріалу;
- (7) «шельф» означає той район моря і морського дна, що простягається від відмітки рівня низької води при звичайних та середніх припливах у напрямку від берега;
- (8) «оброблення» означає механічний, фізичний, біологічний, термічний чи хімічний процес або поєднання процесів, що застосовується до мінеральних ресурсів, у тому числі тих, що отримані в результаті розроблення кар'єрів з метою видобування мінералів, і які включають подрібнення, розподіл (сортування), розділення (сепарацію) і вилуговування, та повторне перероблення раніше скинутих відходів, але виключаючи плавлення, термічні виробничі процеси (інші ніж випалювання вапняку) та металургійні процеси;
- (9) «хвости» означає тверді фази відходів або шлами, що залишаються після оброблення мінералів у процесі розділення (сепарації) (тобто дроблення, подрібнення, сортування за розміром, флотації та інших фізико-хімічних технік) з метою вилучення цінних мінералів із менш цінних гірських порід;
- (10) «відвал» означає інженерну споруду для розміщення твердих відходів на поверхні;



- (11) «дамба» означає інженерну споруду, призначену для затримання або локалізації води та/чи відходів у межах хвостосховища;
- (12) «хвостосховище» означає природний об'єкт або інженерну споруду для видалення дрібнозернистих відходів, зазвичай хвостів, разом зі змінюваними кількостями вільної води, що утворюється в результаті оброблення мінеральних ресурсів та очищення і рециклінгу технологічної води;
- (13) «слабокислотний дисоційований ціанід» означає ціанід або сполуки ціаніду, що дисоціюють зі слабкою кислотою при визначеному рівні рН;
- (14) «фільтрат» означає будь-яку рідину, що просочується через розміщені відходи та виділяється з об'єкта розміщення відходів або утримується в ньому, включаючи забруднені дренажні стоки, що може негативно впливати на довкілля у разі неналежного оброблення;
- (15) «об'єкт розміщення відходів» означає будь-яку ділянку, призначену для накопичення або розміщення відходів видобування, у твердому чи рідинному стані або у вигляді розчину чи суспензії, на такі періоди часу:
- жодного періоду часу не передбачено для об'єктів розміщення відходів категорії А та об'єктів розміщення відходів, що характеризуються як небезпечні в плані управління відходами;
  - на період більше шести місяців для об'єктів розміщення небезпечних відходів, утворених непередбачувано;
  - на період більше одного року для об'єктів розміщення відходів, що не є небезпечними, неінертних відходів;
  - на період більше трьох років для об'єктів розміщення незабрудненого ґрунту, відходів розвідувальних робіт, що не є небезпечними, відходів видобування, оброблення і зберігання торфу та інертних відходів.

Вважається, що до таких об'єктів належать будь-які дамби або інші споруди, що слугують для утримання, затримання, локалізації чи іншого укріплення такого об'єкта, а також включаючи, але не обмежуючись ними, відвали та хвостосховища, але виключаючи гірничі виробки, в які переміщують відходи, після видобування мінералів з метою рекультивациі та будівництва;

- (16) «значна аварія» означає подію у межах ділянки під час робіт із поводження з відходами видобування на будь-якому підприємстві, яке підпадає під дію цієї Директиви, що призводить до серйозної загрози здоров'ю людей та/або довкіллю, відразу або з часом, у межах ділянки або поза її межами;
- (17) «небезпечна речовина» означає речовину, суміш або препарат, що є небезпечними у розумінні Директиви 67/548/ЄЕС ( <sup>17</sup> ) або Директиви 1999/45/ЄС ( <sup>18</sup> );
- (18) «найкращі доступні техніки» означає найкращі доступні техніки згідно з означенням у статті 2(11) Директиви 96/61/ЄС;
- (19) «приймальний водний об'єкт» означає поверхневі води, підземні води, перехідні води та прибережні води, як визначено у статті 2(1), (2), (6) і (7) Директиви 2000/60/ЄС, відповідно;
- (20) «рекультивациія» означає оброблення землі, порушеної об'єктом розміщення відходів, у такий спосіб, щоб відновити землю до задовільного стану, приділяючи особливу увагу якості ґрунту, дикій фауні і флорі, природним оселищам, прісноводним системам, ландшафту та належному продуктивному використанню.
- (21) «розвідування» означає пошук покладів мінеральних ресурсів, що мають економічну цінність, включаючи відбирання зразків, відбирання матеріалу, буріння свердловин і риття траншей, але виключаючи будь-які роботи, необхідні для розробки таких родовищ, та будь-яку діяльність, безпосередньо пов'язану з поточною операцією видобування;

- (22) «громадськість» означає одну або більше фізичних чи юридичних осіб та, відповідно до національного законодавства або практики, їх асоціації, організації чи групи;
- (23) «заінтересована громадськість» означає громадськість, на яку впливають чи ймовірно можуть вплинути рішення, або яка має інтерес у виробленні й ухваленні рішень щодо довкілля відповідно до статей 6 і 7 цієї Директиви; для цілей цього означення, неурядові організації, які сприяють охороні довкілля і відповідають всім вимогам національного права, вважаються такими, що мають такий інтерес;
- (24) «оператор» означає фізичну або юридичну особу, відповідальну за управління відходами видобування, відповідно до національного права держави-члена, в якій здійснюється управління відходами, включаючи те, що стосується тимчасового зберігання відходів видобування, як під час експлуатації, так і після закриття об'єкта розміщення відходів видобування;
- (25) «володілець відходів» означає утворювача відходів видобування або фізичну чи юридичну особу, що володіє ними;
- (26) «компетентна особа» означає фізичну особу, що має технічні знання і досвід, як визначено в національному праві держави-члена, в якій здійснює діяльність особа, щоб виконувати обов'язки, передбачені цією Директивою;
- (27) «компетентний орган» означає орган або органи, який держава-член призначає відповідальним за виконання обов'язків, передбачених цією Директивою;
- (28) «ділянка» означає всю земельну ділянку з чітко визначеним географічним положенням, що перебуває під контролем оператора, який здійснює управління;
- (29) «суттєва зміна» означає зміну в структурі або експлуатації об'єкта розміщення відходів, яка, на думку компетентного органу, може мати значний негативний вплив на здоров'я людей або довкілля.

#### Стаття 4

##### Загальні вимоги

1. Держави-члени вживають необхідних заходів, щоб забезпечити, що управління відходами видобування здійснюється без загрози для здоров'я людей та без використання процесів або методів, що можуть зашкодити довкіллю, і зокрема, без ризику для води, повітря, ґрунту та фауни і флори, без створення незручностей через шум чи запахи та без негативного впливу на ландшафт чи місця особливого значення. Держави-члени також вживають необхідних заходів, щоб заборонити залишення, скидання відходів на несанкціоновані сміттєзвалища або неконтрольоване розміщення відходів видобування.
2. Держави-члени повинні гарантувати, що оператор вживає всіх заходів, необхідних для попередження або зменшення, наскільки це можливо, будь-якого негативного впливу на довкілля та здоров'я людей у результаті управління відходами видобування. Це включає управління будь-яким об'єктом розміщення відходів, у тому числі після його закриття, та попередження значних аварій, пов'язаних із таким об'єктом, і обмеження їх наслідків для довкілля та здоров'я людей.
3. Заходи, про які йдеться в параграфі 2, повинні базуватися, *між іншим*, на найкращих доступних техніках, без приписів щодо використання будь-якої техніки або конкретної технології, але з урахуванням технічних характеристик об'єкта розміщення відходів, його географічного розташування та місцевих екологічних умов.

#### Стаття 5

##### План управління відходами

1. Держави-члени повинні забезпечити, що оператор складає план управління відходами для мінімізації, оброблення, відновлення та видалення відходів видобування, враховуючи принцип сталого розвитку.

2. Цілями плану управління відходами повинні бути:

- (a) запобігання утворенню відходів або зменшення їх та їхньої шкідливості, беручи до уваги зокрема:
  - (i) управління відходами на етапі проектування та у виборі методу, використовуюваного для видобування мінералів та їх оброблення;
  - (ii) зміни, що їх можуть зазнати відходи видобування у зв'язку зі збільшенням площі поверхні та впливом умов на поверхні землі;
  - (iii) заповнення відходами видобування гірничих виробок після видобутку мінералів, наскільки це є технічно й економічно доцільним та екологічно раціональним відповідно до чинних екологічних стандартів на рівні Співтовариства та вимог цієї Директиви, у відповідних випадках;
  - (iv) повернення верхнього шару ґрунту на місце після закриття об'єкту розміщення відходів або, якщо це практично неможливо, повторне використання верхнього шару ґрунту в іншому місці;
  - (v) використання менш небезпечних речовин для оброблення мінеральних ресурсів;
- (b) заохочення до відновлення відходів видобування шляхом рециклінгу, повторного використання або рекуперації таких відходів, якщо це є екологічно раціональним відповідно до чинних екологічних стандартів на рівні Співтовариства та вимог цієї Директиви, у відповідних випадках;
- (c) забезпечення короткострокового і довгострокового безпечного видалення відходів видобування, зокрема беручи це до уваги на етапі проектування, управління під час експлуатації та після закриття об'єкта розміщення відходів та обираючи проект, який:
  - (i) потребує мінімального і, якщо можливо, не потребує зрештою жодного моніторингу, контролю та управління закритим об'єктом розміщення відходів;
  - (ii) запобігає або принаймні мінімізує будь-які довгострокові негативні наслідки, наприклад пов'язані з міграцією з повітрям або з водою забрудників з об'єкта розміщення відходів; та
  - (iii) забезпечує довготривалу геотехнічну стабільність будь-яких дамб або відвалів, що піднімаються вище існуючого рівня земної поверхні.

3. План управління відходами повинен містити принаймні таку інформацію:

- (a) у відповідних випадках, пропонувану класифікацію об'єкта розміщення відходів відповідно до критеріїв, визначених у додатку III:
  - у випадку, коли вимагається об'єкт розміщення відходів категорії А, документ, який підтверджує, що політика запобігання значним аваріям, система управління безпекою для її реалізації та внутрішній план дій в аварійних ситуаціях будуть введені в дію згідно зі статтею 6(3);
  - якщо оператор вважає, що об'єкт розміщення відходів категорії А не потрібен, достатню інформацію, що це обґрунтовує, включаючи ідентифікацію можливих небезпек у випадку аварій;
- (b) характеристику відходів згідно з додатком II та повідомлення про розрахункову загальну кількість відходів видобування, що будуть утворені під час експлуатації;
- (c) опис операції, під час якої утворюються такі відходи, та будь-якого подальшого оброблення, якому їх піддають;
- (d) опис того, як розміщення таких відходів може негативно вплинути на довкілля та здоров'я людей, та превентивних заходів, які будуть вжиті для мінімізації впливу на довкілля під час експлуатації об'єкта та після закриття, включаючи аспекти, зазначені в статті 11(2) (a), (b), (d) і (e);

- (e) пропонувані процедури контролю та моніторингу відповідно до статей 10, у відповідних випадках, та 11(2)(c);
- (f) запропонований план закриття, включаючи рекультивацію, процедури після закриття та моніторинг, як передбачено в статті 12;
- (g) заходи для запобігання погіршенню стану води відповідно до Директиви 2000/60/ЄС та для запобігання або мінімізації забруднення повітря і ґрунту згідно зі статтею 13;
- (h) обстеження стану земельної ділянки, на яку буде мати вплив об'єкт розміщення відходів.

План управління відходами повинен містити достатню інформацію, щоб компетентний орган мав змогу оцінити здатність оператора досягти цілей плану управління відходами, визначених у параграфі 2 та виконати його обов'язки, передбачені цією Директивою. План повинен містити пояснення, зокрема щодо того, як вибраний варіант та метод, згадані у параграфі 2(a)(i), допоможуть досягти цілей плану управління відходами, визначених у параграфі 2(a).

4. План управління відходами повинен переглядатися кожні п'ять років та/або змінюватися, за необхідності, у випадку суттєвих змін в експлуатації об'єкта розміщення відходів або розміщених відходах. Будь-які зміни повинні бути повідомлені компетентному органу.

5. Плани, які складені відповідно до іншого національного законодавства або законодавства Співтовариства та які містять інформацію, зазначену в параграфі 3, можуть бути використані, якщо це дає змогу уникнути непотрібного дублювання інформації і подвійної роботи для оператора за умови, що всі вимоги, передбачені параграфами 1– 4, дотримані.

6. Компетентний орган повинен затвердити план управління відходами на основі процедур, які мають бути визначені державами-членами, та здійснювати моніторинг його виконання.

#### *Стаття 6*

Запобігання значним аваріям та інформування про них

1. Ця стаття застосовується до об'єктів розміщення відходів категорії А, за винятком тих об'єктів розміщення відходів, що підпадають під дію Директиви 96/82/ЄС.

2. Без порушення іншого законодавства Співтовариства, зокрема Директив 92/91/ЄЕС та 92/104/ЄЕС, держави-члени повинні забезпечити виявлення небезпек значних аварій та включення необхідних характеристик на етапах проектування, будівництва, експлуатації та технічного обслуговування, закриття та заходи після закриття з метою запобігання таким аваріям і обмеження їх негативних наслідків для здоров'я людей та/або довкілля, включаючи будь-які транскордонні впливи.

3. У цілях дотримання вимог параграфу 2, кожен оператор, перед початком експлуатації, повинен розробити політику запобігання значним аваріям для управління відходами видобування та ввести в дію систему управління безпекою для її імплементації згідно з елементами, визначеними в секції I додатка I, а також ввести в дію внутрішній план дій в аварійних ситуаціях, що конкретизує заходи, яких треба вжити у випадку аварії.

У рамках зазначеної політики, оператор повинен призначити менеджера з безпеки, відповідального за імплементацію і періодичний нагляд за політикою запобігання значним аваріям.

Компетентний орган повинен скласти зовнішній план дій в аварійних ситуаціях, що конкретизує заходи, яких треба вжити поза межами ділянки у випадку аварії. У рамках подання заявки на дозвіл, оператор повинен надати компетентному органу інформацію, необхідну для того, щоб орган міг скласти такий план.

4. Плани дій в аварійних ситуаціях, про які йдеться в параграфі 3, повинні мати такі цілі:

- (a) локалізувати та контролювати значні аварії та інші інциденти, так щоб мінімізувати їх наслідки, і зокрема обмежити шкоду для здоров'я людей та довкілля;

- (b) реалізовувати заходи, необхідні для захисту здоров'я людей та довкілля від наслідків значних аварій та інших інцидентів;
- (c) повідомляти необхідну інформацію громадськості та відповідним службам або органам на цій території;
- (d) забезпечувати рекультивацию, відновлення та очищення довкілля після значної аварії.

Держави-члени повинні забезпечити, щоб у випадку значної аварії, оператор негайно надав компетентному органу всю потрібну інформацію, щоб допомогти мінімізувати її наслідки для здоров'я людей та оцінити й мінімізувати ступінь, фактичний чи потенційний, шкоди довкіллю.

5. Держави-члени повинні забезпечити, щоб заінтересованій громадськості надавалися завчасні та дієві можливості брати участь у підготовці чи перегляді зовнішнього плану дій в аварійних ситуаціях, який має бути складений згідно з параграфом 3. Для цього заінтересована громадськість повинна бути поінформована про будь-яку таку пропозицію, і відповідна інформація повинна бути доступною, включаючи, між іншим, інформацію про право участі в процесі вироблення й ухвалення рішень та про компетентний орган, до якого можна подавати зауваження і запитання.

Держави-члени повинні забезпечити, щоб заінтересована громадськість мала право у розумних часових рамках висловлювати зауваження, і щоб ці зауваження бралися до уваги при ухваленні рішення щодо зовнішнього плану дій в аварійних ситуаціях.

6. Держави-члени повинні гарантувати, що інформація про заходи безпеки і про дії, необхідні у випадку аварії, яка містить принаймні елементи, перелічені в секції 2 додатка I, надається безкоштовно і в установленому порядку заінтересованій громадськості.

Така інформація повинна переглядатися кожні три роки і, за необхідності, оновлюватися.

## *Стаття 7*

### Заявка та дозвіл

1. Експлуатація жодного об'єкта розміщення відходів не дозволяється без дозволу, наданого компетентним органом. Дозвіл повинен містити дані, конкретизовані в параграфі 2 цієї статті, та чітко вказувати категорію об'єкта розміщення відходів відповідно до критеріїв, зазначених у статті 9.

За умови дотримання всіх вимог цієї статті, будь-який дозвіл, виданий згідно з іншим національним законодавством або законодавством Співтовариства, може бути поєднаний в єдиному дозволі, якщо такий формат дозволяє уникнути непотрібного дублювання інформації і подвійної роботи для оператора або компетентного органу. Дані, конкретизовані в параграфі 2, можуть бути охоплені одним єдиним дозволом або кількома дозволами за умови, що всі вимоги, передбачені цією статтею, дотримані.

2. Заявка на дозвіл повинна містити принаймні такі дані:

- (a) ідентифікаційні дані оператора;
- (b) пропонуване розташування об'єкта розміщення відходів, включаючи всі можливі альтернативні місця розміщення;
- (c) план управління відходами згідно зі статтею 5;
- (d) відповідні домовленості у вигляді фінансової гарантії або її еквіваленту згідно з вимогами статті 14;
- (e) інформацію, представлену оператором відповідно до статті 5 Директиви 85/337/ЄЕС (<sup>19</sup>), якщо положення згаданої директиви вимагають проведення оцінювання впливу на довкілля;

3. Компетентний орган надає дозвіл, тільки у разі, якщо він пересвідчився, що:

- (a) оператор виконує відповідні вимоги цієї Директиви;
- (b) управління відходами не суперечить безпосередньо або іншим чином не перешкоджає виконанню відповідного плану чи планів управління відходами, зазначених у статті 7 Директиви 75/442/ЄЕС.

4. Держави-члени повинні вживати необхідних заходів, щоб забезпечити, що компетентні органи періодично переглядають і, в разі необхідності, оновлюють умови дозволу:

— у випадку суттєвих змін в експлуатації об'єкта розміщення відходів або розміщених відходах;

— на підставі результатів моніторингу, повідомлених оператором згідно зі статтею 11(3) або інспекційних перевірок, проведених згідно зі статтею 17;

— у світлі обміну інформацією про суттєві зміни у найкращих доступних техніках відповідно до статті 21(3).

5. Інформація, що міститься у виданому відповідно до цієї статті дозволі, надається компетентним органам статистики держав-членів та Співтовариства на їхній запит для статистичних цілей. Чутлива інформація суто комерційного характеру, така як інформація, що стосується бізнес відносин та складових витрат і обсягу економічних запасів мінеральних ресурсів, не підлягає оприлюдненню.

## *Стаття 8*

### *Участь громадськості*

1. Громадськість повинна бути поінформована, за допомогою публічних повідомлень або інших належних засобів, як-от електронні медіа, за наявності, на початкових стадіях процедури надання дозволу або, щонайпізніше, як тільки інформація у розумних межах може бути надана, про:

(a) заявку на дозвіл;

(b) у відповідних випадках, той факт, що рішення щодо заявки на дозвіл потребує консультацій між державами-членами відповідно до статті 16;

(c) дані щодо компетентних органів, відповідальних за ухвалення рішення, органів, від яких можна отримати відповідну інформацію, та органів, до яких можна подавати зауваження чи запитання, а також дані щодо графіку надсилання зауважень або запитань;

(d) характер можливих рішень;

(e) у відповідних випадках, дані стосовно пропозиції щодо оновлення дозволу або умов дозволу;

(f) те, коли і де можна буде отримати відповідну інформацію, а також способи її отримання;

(g) дані про порядок участі громадськості, розроблений відповідно до параграфа 7.

2. Держави-члени повинні забезпечити, щоб у межах відповідних часових рамок заінтересована громадськість отримувала доступ до:

(a) відповідно до національного законодавства, основних звітів і рекомендацій, надісланих компетентному органу на час, коли заінтересована громадськість була поінформована відповідно до параграфа 1;

(b) відповідно до положень Директиви 2003/4/ЄС Європейського Парламенту і Ради від 28 січня 2003 року про публічний доступ до екологічної інформації ( <sup>20</sup> ), будь-якої інформації на додаток до тієї, що зазначена в параграфі 1 цієї статті, яка має значення для рішення згідно зі статтею 7 цієї Директиви і яка стає доступною тільки після часу, коли громадськість була поінформована відповідно до параграфа 1 цієї статті.

3. Держави-члени повинні вживати належних заходів, щоб забезпечити, що громадськість є поінформованою, відповідно до параграфа 1 цієї статті, про оновлення умов дозволу згідно зі статтею 7(4).

4. Заінтересована громадськість повинна мати право висловити свої зауваження і думки компетентному органу перед тим, як рішення буде ухвалене.

5. Результати консультацій, проведених згідно з цією статтею, повинні бути належним чином враховані при ухваленні рішення.

6. Коли рішення ухвалене, компетентний орган повинен, згідно з відповідними процедурами, поінформувати заінтересовану громадськість і надати їй доступ до такої інформації:

- (a) змісту рішення, включаючи копію дозволу;
- (b) підстав і міркувань, на яких ґрунтується рішення.

7. Детальний порядок участі громадськості відповідно до цієї статті повинен бути визначений державами-членами, так щоб дати можливість заінтересованій громадськості підготуватися і взяти дієву участь.

### *Стаття 9*

Система класифікації об'єктів розміщення відходів

Для цілей цієї Директиви, компетентні органи класифікують об'єкт розміщення відходів як об'єкт категорії А відповідно до критеріїв, установлених у додатку III.

### *Стаття 10*

Гірничі виробки

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб оператор, під час заповнення гірничих виробок відходами видобування — чи то утворених в результаті наземного чи підземного видобування — у цілях рекультивації та будівництва, вживав відповідних заходів з метою:

- (1) забезпечення стабільності відходів видобування відповідно до, *mutatis mutandis*, статті 11(2);
- (2) запобігання забрудненню ґрунту, поверхневих вод і підземних вод відповідно до, *mutatis mutandis*, статті 13(1), (3) і (5);
- (3) забезпечення моніторингу відходів видобування та гірничих виробок відповідно до, *mutatis mutandis*, статті 12(4) і (5).

2. Директива 1999/31/ЄС продовжує застосовуватися до відходів, інших ніж відходи видобування, використовуваних для заповнення гірничих виробок, у відповідних випадках.

### *Стаття 11*

Будівництво та управління об'єктами розміщення відходів

1. Держави-члени повинні вживати відповідних заходів, щоб забезпечити, що управління об'єктом розміщення відходів здійснюється компетентною особою і забезпечується технічний розвиток та навчання і підготовка персоналу.

2. Компетентний орган повинен пересвідчитися, що під час будівництва нового об'єкта розміщення відходів або модифікації наявного об'єкта розміщення відходів оператор гарантує, що:

- (a) об'єкт розміщення відходів належним чином розташований, враховуючи зокрема зобов'язання на рівні Співтовариства чи на національному рівні, пов'язані з природоохоронними територіями, а також геологічні, гідрологічні, гідрогеологічні, сейсмічні та геотехнічні чинники, і спроектований таким чином, щоб, у короткостроковій і довгостроковій перспективах, відповідати всім необхідним умовам для запобігання забрудненню ґрунту, повітря, підземних і поверхневих вод, беручи до уваги зокрема директиви 76/464/ЄЕС ( <sup>21</sup> ), 80/68/ЄЕС ( <sup>22</sup> ) і 2000/60/ЄС, та забезпечуючи ефективне збирання забрудненої води і фільтрату, якщо і як того вимагають умови дозволу, а також зменшуючи ерозію, спричинену водою чи вітром, наскільки це технічно можливо і економічно доцільно;
- (b) об'єкт розміщення відходів належним чином збудований, управляється та обслуговується, щоб забезпечувати його фізичну стабільність та запобігати забрудненню і зараженню ґрунту, повітря, поверхневих вод чи підземних вод у короткостроковій і довгостроковій перспективах, а також мінімізувати, наскільки це можливо, шкоду для ландшафту;

- (c) є наявні належні плани та заходи для регулярного моніторингу та інспекційних перевірок об'єкта розміщення відходів компетентними особами та для вжиття заходів у випадку отримання результатів, що вказують на нестабільність або забруднення води чи ґрунту;
- (d) належні заходи, розроблені для рекультивації землі та закриття об'єкта розміщення відходів;
- (e) належні заходи, розроблені для періоду після закриття об'єкта розміщення відходів.

Протоколи моніторингу та інспекційних перевірок, про які йдеться в пункті (c), повинні зберігатися, разом із дозвільною документацією, щоб забезпечити належне передання інформації, зокрема у випадку зміни оператора.

3. Оператор повинен, без невиправданої затримки і в будь-якому разі не пізніше ніж через 48 годин, повідомити компетентний орган про будь-які події, що ймовірно можуть вплинути на стабільність об'єкта розміщення відходів, та будь-які суттєві негативні екологічні впливи, виявлені в результаті процедур контролю та моніторингу об'єкта розміщення відходів. Оператор повинен, у відповідних випадках, реалізовувати внутрішній план дій в аварійних ситуаціях, та виконувати будь-які інші інструкції компетентного органу щодо коригувальних заходів, яких потрібно вжити.

Оператор несе витрати на заходи, яких потрібно вжити.

З періодичністю, що має бути визначена компетентним органом, але у будь-якому випадку принаймні раз на рік, оператор повинен, на основі узагальнених даних, звітувати компетентним органам всі результати моніторингу в цілях підтвердження дотримання умов дозволу та розширення знань щодо поведінки відходів та об'єкта розміщення відходів. На підставі цього звіту компетентний орган може вирішити, що необхідна валідація з боку незалежного експерта.

## *Стаття 12*

Процедури закриття об'єкта та після закриття об'єктів розміщення відходів

1. Держави-члени повинні вживати заходів, щоб забезпечити дотримання вимог параграфів 2–5.
2. Процедура закриття об'єкта розміщення відходів повинна розпочинатися, тільки у разі, якщо дотримано одну з таких умов:
  - (a) відповідні умови, визначені у дозволі, виконані;
  - (b) надано дозвіл компетентного органу, на запит оператора;
  - (c) компетентний орган ухвалює обґрунтоване рішення з цього питання.
3. Об'єкт розміщення відходів може вважатися остаточно закритим лише після того, як компетентний орган, без невиправданої затримки, здійснив заключну інспекційну перевірку ділянки, оцінив усі звіти, представлені оператором, засвідчив, що земля, порушена об'єктом розміщення відходів, була рекультивована, та повідомив оператора про своє схвальне рішення щодо закриття.  
Це жодною мірою не зменшує обов'язки оператора, передбачені умовами дозволу або іншими нормативними актами.
4. Оператор є відповідальним за технічне обслуговування, моніторинг, контроль та коригувальні заходи у період після закриття так довго, як того може вимагати компетентний орган, беручи до уваги характер і тривалість небезпеки, якщо компетентний орган не вирішить перебрати на себе такі завдання оператора після того, як об'єкт розміщення відходів був остаточно закритий та без порушення будь-якого законодавства національного рівня чи рівня Співтовариства, що регулює відповідальність володільця відходів.
5. Після закриття об'єкта розміщення відходів, якщо компетентний орган вважає це необхідним з метою виконання відповідних вимог щодо довкілля, установлених в законодавстві Співтовариства, зокрема тих, що передбачені в директивах 76/464/ЄЕС, 80/68/ЄЕС і 2000/60/ЄС, оператор повинен, *між іншим*, контролювати фізичну і хімічну стабільність об'єкта та мінімізувати будь-який негативний вплив на довкілля, особливо на поверхневі та підземні води, гарантуючи, що:



- (a) всі споруди, що належать до об'єкта, піддають моніторингу і консервації, а контрольовимірвальна апаратура завжди готова для використання;
  - (b) у відповідних випадках, переливні канали та водоскидні споруди утримують чистими і доступними для використання.
6. Оператор повинен, без невиправданої затримки, повідомити компетентний орган про будь-які події, що ймовірно можуть вплинути на стабільність об'єкта розміщення відходів, та будь-які суттєві негативні впливи на довкілля, виявлені в результаті процедур контролю та моніторингу об'єкта розміщення відходів. Оператор повинен, у відповідних випадках, реалізовувати внутрішній план дій в аварійних ситуаціях, та виконувати будь-які інші інструкції компетентного органу щодо коригувальних заходів, яких потрібно вжити.

Оператор несе витрати на заходи, яких потрібно вжити.

У випадках і з періодичністю, що має бути визначена компетентним органом, але у будь-якому випадку принаймні раз на рік, оператор повинен, на основі узагальнених даних, звітувати компетентним органам всі результати моніторингу в цілях підтвердження дотримання умов дозволу та розширення знань щодо поведінки відходів та об'єкта розміщення відходів.

### Стаття 13

Запобігання погіршенню стану води та забрудненню повітря і ґрунту

1. Компетентний орган повинен переконатися, що оператор вжив необхідних заходів з метою дотримання екологічних стандартів Співтовариства, зокрема запобігання, відповідно до Директиви 2000/60/ЄС, погіршенню поточного стану води, між іншим, шляхом:
- (a) оцінення потенціалу розміщених відходів до утворення фільтрату, включаючи вміст забрудників у фільтраті, як під час експлуатаційного періоду, так і після закриття об'єкта розміщення відходів, та визначення водного балансу об'єкта розміщення відходів;
  - (b) запобігання або мінімізації утворення фільтрату та забруднення поверхневих чи підземних вод і ґрунту відходами;
  - (c) збирання та очищення забрудненої води і фільтрату з об'єкта розміщення відходів до відповідного стандарту, що вимагається для їх відведення.
2. Компетентний орган повинен забезпечити, щоб оператор вжив належних заходів для запобігання або зменшення викидів пилу і газу.
3. Якщо, на основі оцінки ризиків для довкілля, зокрема з урахуванням положень директив 76/464/ЄЕС, 80/68/ЄЕС чи 2000/60/ЄС, відповідно, компетентний орган вирішив, що збирання та оброблення фільтрату не є необхідним, або якщо було встановлено, що об'єкт розміщення відходів не становить потенційної небезпеки для ґрунту, підземних чи поверхневих вод, вимоги, наведені у пунктах (b) і (c) параграфу 1 можуть бути відповідно зменшені або відмінні.
4. Держави-члени повинні видаляти відходи видобування — чи то в твердому, шламовому чи рідинному стані, у будь-який приймальний водний об'єкт, інший ніж той, що побудований для видалення відходів видобування за умови дотримання оператором відповідних вимог директив 76/464/ЄЕС, 80/68/ЄЕС та 2000/60/ЄС.
5. Під час заповнення гірничих виробок відходами видобування — чи то утворених в результаті наземного чи підземного видобування, які могли би бути затоплені після закриття, оператор повинен вживати необхідних заходів для запобігання або мінімізації погіршення стану води та забруднення ґрунту, згідно з, *mutatis mutandis*, параграфами (1) і (3). Оператор повинен надавати компетентному органу необхідну інформацію, щоб забезпечити дотримання зобов'язань на рівні Співтовариства, зокрема тих, що встановлені в Директиві 2000/60/ЄС.
6. У випадку хвостосховища, в якому присутній ціанід, оператор повинен забезпечити, що концентрація слабкокислотного дисоційовного ціаніду в хвостосховищі зменшена до мінімально можливого рівня з

використанням найкращих доступних технік та, у будь-яких випадках, що на об'єктах розміщення відходів, щодо яких було раніше надано дозвіл або які вже були в експлуатації станом на 1 травня 2008 року, концентрація слабкокислоного дисоційовного ціаніду в місці скидання хвостів з переробного підприємства у хвостосховище не перевищує 50 ppm, починаючи з 1 травня 2008 року, 25 ppm, починаючи з 1 травня 2013 року, 10 ppm, починаючи з 1 травня 2018 року та 10 ppm на об'єктах розміщення відходів, щодо яких надано дозвіл після 1 травня 2008 року.

Якщо компетентний орган цього вимагає, оператор повинен підтвердити, шляхом оцінювання ризиків, що враховує специфічні умови ділянки, що такі граничні концентрації не потрібно у подальшому знижувати.

#### *Стаття 14*

##### Фінансова гарантія

1. Компетентний орган, перед початком будь-яких операцій, пов'язаних з накопиченням чи розміщенням відходів видобування, вимагає фінансову гарантію (наприклад, у вигляді грошового депозиту, у тому числі через спонсоровані промисловістю взаємні гарантійні фонди) або її еквівалент, відповідно до процедур, які мають бути визначені державами-членами, щоб пересвідчитися, що:

- (a) усі обов'язки, передбачені дозволом, виданим згідно з цією Директивою, включаючи положення заходи після закриття, виконані;
- (b) є наявні фінансові ресурси, доступні в будь-який час для рекультивації землі, порушеної об'єктом розміщення відходів, як передбачено у плані управління відходами, складеному згідно зі статтею 5, та у дозволі, що вимагається згідно зі статтею 7.

2. Розрахунок розміру гарантії, про яку йдеться у параграфі 1, здійснюється на основі:

- (a) ймовірного впливу на довкілля об'єкта розміщення відходів, враховуючи, зокрема категорію об'єкта розміщення відходів, характеристики відходів та майбутнє використання рекультивованої землі;
- (b) припущення, що незалежні та належним чином кваліфіковані треті сторони оцінять і здійснять всю необхідну роботу з рекультивації.

3. Розмір гарантії періодично коригується з огляду на будь-які роботи з рекультивації, що їх необхідно проводити на землі, порушеній об'єктом розміщення відходів, як передбачено у плані управління відходами, складеному згідно зі статтею 5, та у дозволі, що вимагається згідно зі статтею 7.

4. Якщо компетентний орган схвалює закриття згідно зі статтею 12(3), він повинен надати оператору письмове повідомлення про те, що звільняє його від обов'язків щодо гарантії, про яку йдеться в параграфі 1 цієї статті, за винятком зобов'язань після закриття, зазначених у статті 12(4).

#### *Стаття 15*

##### Екологічна відповідальність

Текст додатка III Директиви 2004/35/ЄС доповнити таким пунктом:

«13. Управління відходами видобування згідно з Директивою Європейського Парламенту і Ради 2006/21/ЄС від 15 березня 2006 року про управління відходами видобувної промисловості ( <sup>23</sup> )».

#### *Стаття 16*

##### Транскордонний вплив

1. Якщо держава-член, в якій розташований об'єкт розміщення відходів, усвідомлює, що експлуатація об'єкта розміщення відходів категорії А ймовірно чинитиме істотний негативний вплив на довкілля і відповідно становитиме ризик для здоров'я людей в іншій державі-члені, або якщо держава-член, яка ймовірно зазнає такого впливу, того вимагає, держава-член, на території якої було подано заявку на

дозвіл відповідно до статті 7, повинна направити інформацію, представлену згідно з тією статтею, іншій державі-члену одночасно з її оприлюдненням для своїх громадян.

Така інформація повинна слугувати основою для будь-яких консультацій, що є необхідними в рамках двосторонніх відносин між двома державами-членами на взаємній та рівноцінній основі.

2. У рамках своїх двосторонніх відносин, держави-члени повинні гарантувати, що у випадках, зазначених у параграфі 1, доступ до заявок протягом відповідного періоду часу буде також забезпечений для заінтересованої громадськості держави-члена, що ймовірно зазнає впливу, так щоб громадськість мала право надати коментарі щодо них перед тим, як компетентний орган винесе своє рішення.

3. Держави-члени повинні забезпечити, щоб у випадку аварії на об'єкті розміщення відходів, про який йдеться у параграфі 1 цієї статті, інформація, надана оператором компетентному органу згідно зі статтею 6(4), була негайно передана іншій державі-члену, щоб допомогти мінімізувати наслідки аварії для здоров'я людей та оцінити й мінімізувати ступінь фактичної чи потенційної шкоди для довкілля.

### *Стаття 17*

Інспекційні перевірки компетентним органом

1. Перед початком операцій з розміщення і далі з регулярною періодичністю, що має бути визначена відповідною державою-членом, а також після закриття, компетентний орган проводить інспекційні перевірки кожного об'єкта розміщення відходів, охопленого статтею 7, щоб переконатися, що він відповідає всім умовам дозволу. Позитивні результати перевірок жодною мірою не зменшують відповідальність оператора згідно з умовами дозволу.

2. Держави-члени вимагають від оператора вести актуальну документацію щодо всіх операцій з управління відходами і надавати її для перевірки компетентному органу, а також забезпечити, що у випадку зміни оператора під час управління об'єктом розміщення відходів вся відповідна актуальна інформація і документація, яка стосується об'єкта, буде передана належним чином.

### *Стаття 18*

Обов'язок щодо звітування

1. Кожні три роки держави-члени надсилають Комісії звіт про імплементацію цієї Директиви. Звіт повинен бути складений на основі опитувальника або схематичного плану, що має бути ухвалений Комісією відповідно до процедури, зазначеної в статті 23(2). Звіт повинен бути надісланий Комісії протягом дев'яти місяців після завершення трирічного періоду, який він охоплює.

Комісія повинна опублікувати звіт про імплементацію цієї Директиви протягом дев'яти місяців після отримання звітів від держав-членів.

2. Щороку держави-члени надсилають Комісії інформацію про події, повідомлені операторами відповідно до статей 11(3) і 12(6). Комісія надає державам-членам доступ до цієї інформації на їхній запит. Без порушення права Співтовариства про публічний доступ до екологічної інформації, держави-члени у свою чергу роблять цю інформацію доступною для представників заінтересованої громадськості на їхній запит.

### *Стаття 19*

Санкції

Держави-члени встановлюють правила щодо санкцій у разі порушення положень національного права, ухвалених згідно з цією Директивою, і вживають усіх заходів, необхідних для забезпечення виконання таких правил. Передбачені санкції повинні бути дієвими, пропорційними і стримувальними.

### *Стаття 20*

Інвентаризація закритих об'єктів розміщення відходів

Держави-члени повинні гарантувати, що інвентаризація закритих об'єктів розміщення відходів, у тому числі залишених об'єктів розміщення відходів, розташованих на їхній території, які спричиняють серйозний негативний вплив на довкілля або можуть стати у середньостроковій чи короткостроковій перспективі серйозною загрозою для здоров'я людей чи довкілля, складений і періодично оновлюється. Така інвентаризація має бути доступною для громадськості, повинна бути проведена до 1 травня 2012 року, з урахуванням методологій, зазначених у статті 21, за наявності таких.

### Стаття 21

#### Обмін інформацією

1. Комісія, якій допомагає Комітет, про який йдеться у статті 23, забезпечує, щоб відбувався належний обмін технічною і науковою інформацією між державами-членами з метою розробки методологій, які стосуються:

- (a) імплементації статті 20;
  - (b) рекультиватії тих закритих об'єктів розміщення відходів, що ідентифіковані згідно зі статтею 20, щоб дотримати вимог статті 4. Такі методології повинні уможливити встановлення найбільш підхожих процедур для оцінювання ризиків та коригувальних дій, беручи до уваги варіативність геологічних, гідрогеологічних і кліматологічних характеристик на території Європи.
2. Держави-члени повинні забезпечувати, що компетентний орган відслідковує або є поінформованим про розробки найкращих доступних технік.
3. Комісія організовує обмін інформацією між державами-членами та заінтересованими організаціями стосовно найкращих доступних технік, пов'язаного з ними моніторингу та їх розробками. Комісія опубліковує результати такого обміну інформацією.

#### ▼M1

### Стаття 22

1. Комісія, відповідно до регуляторної процедури, зазначеної у статті 23(2), ухвалює:

- (a) положення, необхідні для гармонізації та регулярного передання інформації, зазначеної у статті 7(5) і статті 12(6);
- (b) технічні настанови щодо встановлення розміру фінансової гарантії згідно з вимогами статті 14(2);
- (c) технічні настанови щодо інспекційних перевірок відповідно до статті 17.

2. Комісія, надаючи пріоритет пунктам (b), (c) і (d), установлює положення, необхідні для:

- (a) імплементації статті 13(6), включаючи технічні вимоги щодо визначення концентрації слабкокислотного дисоційованого ціаніду та методу її вимірювання;
- (b) остаточного визначення технічних вимог до характеристизації відходів, що містяться у додатку II;
- (c) тлумачення означення, що міститься у пункті 3 статті 3;
- (d) визначення критеріїв класифікації об'єктів розміщення відходів відповідно до додатка III;
- (e) визначення гармонізованих стандартів для відбирання зразків та аналізу методів, необхідних для технічної імплементації цієї Директиви.

Такі інструменти, розроблені для внесення змін до несуттєвих елементів цієї Директиви, між іншим, шляхом її доповнення, ухвалюються відповідно до регуляторної процедури з ретельним вивченням, зазначеної у статті 23(3).

3. Комісія вносить необхідні зміни до додатків з метою їх адаптування до науково-технічного прогресу. Зазначені зміни вносяться для того, щоб досягти високого рівня охорони довкілля.

Такі інструменти, розроблені для внесення змін до несуттєвих елементів цієї Директиви, ухвалюють відповідно до регуляторної процедури з ретельним вивченням, зазначеної в статті 23(3).

## ▼В

### Стаття 23

Комітет

1. Комісії допомагає комітет, створений згідно зі статтею 18 Директиви 75/442/ЄС, далі — «Комітет».
2. У разі покликання на цей параграф, застосовуються статті 5 і 7 Рішення 1999/468/ЄС, беручи до уваги положення його статті 8.

Період, визначений у статті 5(6) Рішення 1999/468/ЄС, повинен становити три місяці.

## ▼М1

3. У разі покликання на цей параграф застосовується стаття 5а(1) – (4) і стаття 7 Рішення 1999/468/ЄС, беручи до уваги положення його статті 8.

## ▼В

### Стаття 24

Перехідне положення

1. Держави-члени забезпечують, щоб кожен об'єкт розміщення відходів, щодо якого було надано дозвіл, або який вже є в експлуатації станом на 1 травня 2008 року, дотримав положення цієї Директиви до 1 травня 2012 року, крім зазначених у статті 14(1), дотримання яких повинно бути забезпечене до 1 травня 2014 року, та зазначених у статті 13(6), дотримання яких повинно бути забезпечене згідно з установленим у ньому графіком.
2. Параграф 1 не застосовується до об'єктів розміщення відходів, закритих до 1 травня 2008 року.
3. Держави-члени забезпечують, щоб, починаючи з 1 травня 2006 року та незважаючи на закриття будь-якого об'єкта розміщення відходів після цієї дати і до 1 травня 2008 року, управління відходами видобування здійснювалось у спосіб, який не порушує виконання статті 4(1) цієї Директиви та інших застосованих екологічних вимог, установлених у законодавстві Співтовариства, включаючи Директиву 2000/60/ЄС.
4. Статті 5, 6(3)—(5), 7, 8, 12(1) і (2) та 14(1)—(3) не застосовуються до об'єктів розміщення відходів, які:
  - припинили приймання відходів до 1 травня 2006 року,
  - завершують процедури закриття відповідно до застосовного законодавства на рівні Співтовариства чи національному рівні або програм, затверджених компетентним органом, та
  - будуть остаточно закриті до 31 грудня 2010 року.

Держави-члени повинні повідомити Комісію про такі випадки до 1 серпня 2008 року та забезпечити, щоб управління цими об'єктами здійснювалось у спосіб, який не порушує досягнення цілей цієї Директиви, зокрема цілей статті 4(1), і тих, що визначені в будь-якому іншому законодавстві Співтовариства, включаючи Директиву 2000/60/ЄС.

### Стаття 25

Транспозиція

1. Держави-члени повинні ввести в дію закони, підзаконні нормативно-правові акти та адміністративні положення, необхідні для дотримання вимог цієї Директиви, до 1 травня 2008 року. Вони негайно інформують про них Комісію.

Якщо держави-члени ухвалюють такі інструменти, вони повинні містити покликання на цю Директиву або супроводжуватися таким покликанням у разі їх офіційної публікації. Методи здійснення такого покликання визначають держави-члени.

2. Держави-члени передають Комісії текст положень національного права, ухвалених ними у сфері регулювання цієї Директиви.

#### *Стаття 26*

Набуття чинності

Ця Директива набуває чинності на 20-й день після її публікації в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

#### *Стаття 27*

Адресати

Цю Директиву адресовано державам-членам.

### *ДОДАТОК I*

#### **Політика запобігання значним аваріям та інформація, що має бути повідомлена заінтересованій громадськості**

##### **1. Політика запобігання значним аваріям**

Політика оператора із запобігання значним аваріям та система управління безпекою повинна бути пропорційною ризикам настання значних аварій на об'єкті розміщення відходів. У цілях їх імплементації повинні бути враховані такі аспекти:

- (1) політика запобігання значним аваріям повинна включати загальні цілі та принципи дій оператора стосовно контролю ризиків значних аварій;
- (2) система управління безпекою повинна бути частиною загальної системи управління, яка включає організаційну структуру, розподіл обов'язків, практики, процедури, процеси і ресурси для визначення та імплементації політики запобігання значним аваріям;
- (3) система управління безпекою повинна охоплювати такі питання:
  - (a) організаційна структура і персонал — функції та обов'язки персоналу, задіяного в управлінні ризиками значних аварій на всіх рівнях організації; ідентифікація навчальних потреб такого персоналу і забезпечення потрібного навчання; залучення найманих працівників та, у відповідних випадках, субпідрядників;
  - (b) ідентифікація та оцінювання ризиків значних аварій — ухвалення і впровадження процедур систематичної ідентифікації ризиків значних аварій, що виникають в результаті нормальних та аномальних операцій, та оцінювання ступеню їх імовірності та тяжкості;
  - (c) експлуатаційний контроль — ухвалення і впровадження процедур та інструкцій з експлуатаційної безпеки, включаючи технічне обслуговування об'єкта, процеси, обладнання та тимчасові припинення експлуатації;
  - (d) управління змінами — ухвалення і впровадження процедур планування модифікацій об'єкта, або проектування нових об'єктів розміщення відходів;
  - (e) планування на випадок аварійних ситуацій — ухвалення і впровадження процедур для ідентифікації передбачуваних аварійних ситуацій шляхом систематичного аналізу, а також

для розроблення, тестування і перегляду планів дій в аварійних ситуаціях з метою швидкого реагування на такі аварійні ситуації;

- (f) моніторинг діяльності — ухвалення і впровадження процедур поточного оцінювання дотримання цілей, встановлених політикою оператора із запобігання значним аваріям та системою управління безпекою, а також механізмів розслідування та вжиття коригувальних дій у випадку їх недотримання. Такі процедури повинні охоплювати прийняту оператором систему оповіщення про значні аварії або потенційно небезпечні ситуації, особливо ті, що пов'язані з недостатністю заходів захисту, та їх розслідування і подальші дії на основі винесених уроків;
- (g) аудит і перегляд — ухвалення і впровадження процедур періодичного систематичного оцінювання політики запобігання значним аваріям та дієвості і придатності системи управління безпекою; документований аналіз результатів політики та системи управління безпекою та їх оновлення вищим керівництвом.

## **2. Інформація, що має бути повідомлена заінтересованій громадськості**

- (1) Найменування (ім'я) оператора та адреса об'єкта розміщення відходів.
- (2) Ідентифікаційні дані, за посадою, особи, що надає інформацію.
- (3) Підтвердження, що об'єкт розміщення відходів підпадає під дію нормативних актів та/або адміністративних положень, що імплементують цю Директиву, та, у відповідних випадках, що інформація, яка стосується зазначених у статті 6(2) елементів, була подана компетентному органу.
- (4) Пояснення простою і зрозумілою мовою діяльності чи видів діяльності, що провадиться на ділянці об'єкта.
- (5) Загальноприйняті назви або родові назви чи загальна класифікація небезпечності речовин і препаратів, використовуваних на об'єкті розміщення відходів, які могли б зумовити настання значної аварії, із зазначенням їх основних небезпечних властивостей.
- (6) Загальна інформація стосовно характеру ризиків значних аварій, включаючи їх потенційний вплив на найближче населення і довкілля.
- (7) Адекватна інформація про те, як заінтересоване найближче населення має бути попереджене та інформоване у випадку значної аварії.
- (8) Адекватна інформація про те, як має діяти і як себе поводити заінтересоване населення у випадку значної аварії.
- (9) Підтвердження, що оператор зобов'язаний вживати адекватних заходів у межах ділянки, і зокрема, взаємодіяти з аварійними службами для подолання значних аварій та мінімізації їх наслідків.
- (10) Покликання на зовнішній план дій в аварійних ситуаціях, розроблений для подолання будь-яких наслідків аварії поза межами ділянки. Ця інформація повинна включати рекомендації дотримувати всіх інструкцій або вимог аварійних служб під час аварії.
- (11) Дані про те, де можна отримати додаткову релевантну інформацію, з дотримання вимог конфіденційності, установлених у національному законодавстві.

## *ДОДАТОК II*

### **Характеризація відходів**

Відходи, які будуть розміщені на об'єкті, повинні бути схарактеризовані у такий спосіб, щоб гарантувати довготривалу фізичну та хімічну стабільність структури об'єкта і запобігати значним

аваріям. Характеризація відходів повинна включати, у відповідних випадках та відповідно до категорії об'єкта розміщення відходів, такі аспекти:

- (1) опис очікуваних фізичних та хімічних характеристик відходів, які будуть розміщені на короткий і довгий строк, з особливою увагою до їх стабільності у поверхневих атмосферних/ метеорологічних умовах, враховуючи вид мінералу чи мінералів, що будуть видобуватися, і природу будь-яких розкритих та/або пустих порід, що будуть відкидатися під час видобувних робіт;
- (2) класифікацію відходів згідно з відповідною позицією у Рішенні 2000/532/ЄС ( <sup>24</sup> ), особливо враховуючи їх небезпечні властивості;
- (3) опис хімічних речовин, що будуть використовуватися під час оброблення мінеральних ресурсів, та їх стабільність;
- (4) опис методу складування;
- (5) систему транспортування відходів, що буде застосовуватися.

### *ДОДАТОК III*

#### **Критерії класифікації об'єктів розміщення відходів**

Об'єкт розміщення відходів повинен бути віднесений до категорії А, якщо:

- несправність або неправильна експлуатація, наприклад, обрушення відвалу чи прорив дамби, могли б призвести до значної аварії, на основі оцінювання ризиків з урахуванням таких чинників, як теперішній або майбутній розмір, розташування та вплив на довкілля об'єкта розміщення відходів; або
- він містить відходи, класифіковані як небезпечні згідно з Директивою 91/689/ЄЕС, вище певного порогового значення; або
- він містить речовини або препарати, класифіковані як небезпечні згідно з директивами 67/548/ЄЕС або 1999/45/ЄС, вище певного порогового значення.

### *ЗАЯВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ, РАДИ І КОМІСІЇ*

Європейський Парламент, Рада і Комісія вітають Спільну декларацію Болгарії та Румунії щодо імплементації Директиви про управління відходами видобувної промисловості, яка невдовзі буде ухвалена.

( <sup>1</sup> ) ОВ С 80, 30.03.2004, с. 35.

( <sup>2</sup> ) ОВ С 109, 30.04.2004, с. 33.

( <sup>3</sup> ) Висновок Європейського Парламенту від 31 березня 2004 року (ОВ С 103 Е, 29.04.2004, с. 451), Спільна позиція Ради від 12 квітня 2005 року (ОВ С 172 Е, 12.07.2005, с. 1) та Позиція Європейського Парламенту від 6 вересня 2005 року (ще не опубліковано в Офіційному віснику). Законодавча резолюція Європейського Парламенту від 18 січня 2006 року та Рішення Ради від 30 січня 2006 року.

( <sup>4</sup> ) ОВ L 345, 31.12.2003, с. 97.



- (<sup>5</sup>) ОВ L 257, 10.10.1996, с. 26. Директива з останніми змінами, внесеними Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 166/2006 (ОВ L 33, 04.02.2006, с. 1).
- (<sup>6</sup>) ОВ С 65 Е, 14.03.2002, с. 382.
- (<sup>7</sup>) ОВ L 242, 10.09.2002, с. 1.
- (<sup>8</sup>) ОВ L 194, 25.07.1975, с. 39. Директива з останніми змінами, внесеними Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1882/2003 (ОВ L 284, 31.10.2003, с. 1).
- (<sup>9</sup>) ОВ L 182, 16.07.1999, с. 1. Директива зі змінами, внесеними Регламентом (ЄС) № 1882/2003.
- (<sup>10</sup>) Директива Ради 92/91/ЄЕС від 3 листопада 1992 року про мінімальні вимоги для покращення безпеки та охорони здоров'я працівників гірничих підприємств зі свердловинного видобування мінеральних ресурсів (одинадцята окрема директива у значенні статті 16(1) Директиви 89/391/ЄЕС) (ОВ L 348, 28.11.1992, с. 9).
- (<sup>11</sup>) Директива Ради 92/104/ЄЕС від 3 грудня 1992 року про мінімальні вимоги для покращення безпеки та охорони здоров'я працівників гірничих підприємств з наземного та підземного видобування мінеральних ресурсів (дванадцята окрема директива у значенні статті 16(1) Директиви 89/391/ЄЕС) (ОВ L 404, 31.12.1992, с. 10).
- (<sup>12</sup>) ОВ L 327, 22.12.2000, с. 1. Директива зі змінами, внесеними Рішенням № 2455/2001/ЄС (ОВ L 331, 15.12.2001, с. 1).
- (<sup>13</sup>) ОВ L 143, 30.04.2004, с. 56.
- (<sup>14</sup>) ОВ L 184, 17.07.1999, с. 23.
- (<sup>15</sup>) ОВ С 321, 31.12.2003, с. 1.
- (<sup>16</sup>) ОВ L 377, 31.12.1991, с. 20. Директива зі змінами, внесеними Регламентом (ЄС) № 166/2006.
- (<sup>17</sup>) Директива Ради 67/548/ЄЕС від 27 червня 1967 року про наближення законів, підзаконних нормативно-правових актів та адміністративних положень стосовно класифікації, пакування і маркування небезпечних речовин (ОВ L 196, 16.08.1967, с. 1). Директива з останніми змінами, внесеними Директивою Комісії 2004/73/ЄС (ОВ L 152, 30.04.2004, с. 1).
- (<sup>18</sup>) Директива Європейського Парламенту і Ради 1999/45/ЄС від 31 травня 1999 року щодо наближення законів, підзаконних нормативно-правових актів та адміністративних положень держав-членів стосовно класифікації, пакування та маркування небезпечних препаратів (ОВ L 200, 30.07.1999, с. 1). Директива з останніми змінами, внесеними Директивою Комісії 2006/8/ЄС (ОВ L 19, 24.01.2006, с. 12).
- (<sup>19</sup>) Директива Ради 85/337/ЄЕС від 27 червня 1985 року про оцінювання впливу деяких державних і приватних проєктів на довкілля (ОВ L 175, 05.07.1985, с. 40). Директива з останніми змінами, внесеними Директивою Європейського Парламенту і Ради 2003/35/ЄС (ОВ L 156, 25.06.2003, с. 17).
- (<sup>20</sup>) ОВ L 41, 14.02.2003, с. 26.
- (<sup>21</sup>) Директива Ради 76/464/ЄЕС від 4 травня 1976 року про забруднення, спричинене деякими небезпечними речовинами, скинутими у водне середовище Співтовариства (ОВ L 129, 18.05.1976, с. 23). Директива з останніми змінами, внесеними Директивою 2000/60/ЄС.
- (<sup>22</sup>) Директива Ради 80/68/ЄЕС від 17 грудня 1979 року про захист підземних вод від забруднення, спричиненого деякими небезпечними речовинами (ОВ L 20, 26.01.1980, с. 43). Директива зі змінами, внесеними Директивою 91/692/ЄЕС (ОВ L 377, 31.12.1991, с. 48).
- (<sup>23</sup>) ОВ L 102, 11.04.2006, с. 15»
- (<sup>24</sup>) Рішення Комісії 2000/532/ЄС від 3 травня 2000 року про заміну Рішення 94/3/ЄС про встановлення переліку відходів відповідно до статті 1(а) Директиви Ради 75/442/ЄЕС про відходи та Рішення Ради 94/904/ЄС про встановлення переліку небезпечних відходів відповідно до статті 1(4) Директиви Ради 91/689/ЄС про небезпечні відходи (ОВ L 226, 06.09.2000, с. 3). Рішення з останніми змінами, внесеними Рішенням Ради 2001/573/ЄС (ОВ L 203, 28.07.2001, с. 18).